יהי K שדה מעין סגור אלגברית ו $f, g \in K[X]$ פולינומים זרים זה לזה. אזי קים n_0 כך שאם $n \geq n_0$ הוא מספר טבעי שעבורו קיֶמת ל K הרחבה פרידה ממעלה n, אזי קיָם $q \in K[X]$ ממעלה n כך ש $f + qg$ אי פריק ב $K[X]$.

בפרט נכון משפט זה במקרה ש K הוא הרחבה אינסופית של שדה סופי. כך מהוה משפטנו מקבילה למשפט ארטין־קורנבלום משנות העשרים של המאה ועשרים שהוכיחו את המשפט עבור שדות סופיים.